

Hållbarhetspolicy

Sammanfattning

Hållbarhetspolicyn är ett övergripande ramverk avseende Riksgäldens ekonomiska, sociala och miljömässiga ansvarstagande. Policyn omfattar alla Riksgäldens anställda, ledamöter i styrelsen och konsulter som under längre perioder genom sina uppdrag har god insyn i Riksgäldens verksamhet.

Innehållsförteckning

1	Inledning	4
2	God etik.....	5
3	Ekonomiskt ansvarstagande	6
3.1	Affärsmotparter m.m.	6
3.2	Korruption och mutor.....	6
3.3	Penningtvätt	7
3.4	Intressekonflikter och jäv.....	7
3.5	Insiderinformation och handel i finansiella instrument	7
4	Socialt ansvarstagande	8
5	Miljömässigt ansvarstagande.....	9
6	Rapportera missförhållanden.....	10

Andra styrande dokument inom Riksgälden kopplade till denna Hållbarhetspolicy är

- Etiska riktlinjer,
- Frågor och svar – vägledande etiska regler för representation och gåvor,
- Instruktion för representation,
- Instruktion för Riksgäldens styrelseledamöter och anställda vad gäller handel med värdepapper och tillstånd att inneha lån i kreditinstitut,
- Riktlinjer för möten och resor,
- Instruktion för resor på Riksgälden,
- Riktlinjer för upphandling,
- Arbetsmiljöpolicy,
- Likabehandlingsplan och
- Handlingsplan mot sexuella trakasserier och diskriminering.

Denna policy ersätter Riksgäldens Etikpolicy beslutad den 16 april 2012 och Miljöpolicy beslutad den 15 december 2010.

1 Inledning

Riksgälden är statens centrala finansförvaltning. I Riksgäldens uppdrag ingår att vara statens internbank, förvalta statsskulden och utfärda garantier. Riksgälden ansvarar också för insättningsgarantin och investerarskyddet och hanterar banker i kris.

Hållbarhetspolicyn är ett övergripande ramverk avseende Riksgäldens ekonomiska, sociala och miljömässiga ansvarstagande. Den syftar till att klargöra vilka regler som ska följas och vilka förväntningar som finns vad gäller agerande i frågor som påverkar detta ansvarstagande.¹ Policyn omfattar samtliga anställda, ledamöter i styrelsen och kontrakterade konsulter, samt har i vissa angivna fall även bäring på myndighetens återförsäljare och andra motparter.

Riksgälden är en statlig myndighet. Det betyder att den som arbetar på Riksgäldens uppdrag arbetar i medborgarnas tjänst, vilket ställer särskilda krav. Riksgäldens möjligheter att fullgöra de tilldelade uppdragen från regering och riksdag är beroende av omvärldens förtroende för myndigheten. Verksamheten ska bedrivas på ett sådant sätt att förtroendet upprätthålls.

¹ Begreppet ”hållbarhet” samt indelning i ”ekonomiskt, socialt respektive miljömässigt ansvarstagande” är valt för att följa gängse praxis.

2 God etik

Vad som är god etik skiftar mellan olika sammanhang och branscher och ändrar sig också över tiden. För Riksgäldens anställda finns regler av etisk natur som en hjälp och styrning av det dagliga arbetet. Det är självklart att dessa regler ska följas samt att uppträdandet i övrigt är i enlighet med god sed inom de områden där Riksgälden är verksam.

Regler kan dock inte ersätta det personliga ansvaret. Allt är inte lämpligt bara för att det inte uttryckligen är förbjudet. När etiska bedömningar ska göras är den enskilde ofta hänvisad till sig själv, sitt goda omdöme och sunda förnuft. Alla människor har en inre kompass som hjälper dem att skilja mellan vad som är rätt eller fel. Många gånger är svaren inte givna och det kan vara svårt att ensam ta ställning. Det är således självklart att öppenhet och dialog ska vara en del i arbetet att upprätthålla en god etik. Att framgångsrikt skapa en sund kultur och ett bra beteende hänger på var och en av oss.

3 Ekonomiskt ansvarstagande

3.1 Affärsmotparter m.m.

Förtroendet för Riksgälden påverkas även av agerandet hos de affärsmotparter, återförsäljare och leverantör som utses.

Bedömningen och valet av dem måste därför beakta hur de agerar i sitt eget verksamhetsutövande och inkludera en redogörelse av deras förhållningssätt till hållbarhetsfrågor. De ska kunna intyga att de inte bedriver eller på annat sätt medverkar i verksamhet som strider mot Riksgäldens värderingar eller på annat sätt skulle kunna påverka Riksgäldens anseende negativt.

Riksgälden har i olika sammanhang kontakter med organisationer i och företrädare för andra stater. I dessa kontakter ska Riksgälden respektera de internationella sanktioner som finns mot vissa länder och som syftar till att bland annat trygga fred och säkerhet samt främja demokrati och mänskliga rättigheter.² Bedömning av lämplighet avseende enskilda resor och motparter kan från fall till fall behöva ske via Riksgäldens etikkommitté.

3.2 Korruption och mutor

På Riksgälden ska återhållsamhet iakttas vad gäller mottagande av gåvor och andra förmåner. Varken Riksgälden eller Riksgäldens medarbetare ska ta emot någon form av gåva eller annan ersättning som kan påverka, eller som kan uppfattas påverka, Riksgäldens eller den enskilde medarbetarens objektivitet och opartiskhet. Riksgälden ska i sin verksamhet aktivt motarbeta sådana beteenden.

Representation ska ske med omdöme och måttfullhet, dvs. hålla sig inom vad som är att betrakta som normal gästfrihet.

² På UD:s hemsida finns information om vilka länder som är föremål för internationella sanktioner (<http://www.regeringen.se/sb/d/9230>).

Informationen på hemsidan uppdateras löpande, men för att kontrollera vad som gäller i dagsläget bör i tveksamma fall kontakt tas med ansvarig geografisk enhet på Utrikesdepartementet.

3.3 Penningtvätt

Med penningtvätt avses när medel från brottslig verksamhet omvandlas till tillgångar som kan redovisas öppet.

Eftersom Riksgälden inte har någon egen kontanthantering, samt att medel och innehavsregister från våra olika verksamhetsgrenar hanteras genom ombud, är myndigheten inte direkt exponerad mot penningtvättsrisker. De banker m.fl. som Riksgälden anlitar som ombud lyder under penningtvättsregleringar samt står under tillsyn. Riksgälden måste dock alltid vara uppmärksam på om det finns risker för penningtvätt.

3.4 Intressekonflikter och jäv

En medarbetare handlägger inte en fråga om det finns risk för att hans eller hennes opartiskhet kan ifrågasättas. Det är var och ens ansvar att överväga om det finns risk för jäv. Den som bedömer att det finns sådan risk vid handläggningen av en fråga, ska informera och rådgöra med sin chef och en jurist. Medarbetarens chef avgör därefter om någon annan ska ta över frågan eller om annan åtgärd bör vidtas.

3.5 Insiderinformation och handel i finansiella instrument

Anställda hos Riksgälden kan få information eller kunskap om icke offentliggjorda omständigheter. Det är olagligt att använda insiderinformation. Används sådan information exempelvis för handel med värdepapper kan även förtroendet för Riksgälden skadas. Sådan kunskap får därför inte heller användas av vare sig medarbetaren eller myndigheten vid affärer med finansiella instrument. Det finns regler för vissa anställda och styrelseledamöter vad gäller placering i och rapportering av finansiella instrument.

4 Socialt ansvarstagande

Riksgälden ska i sin verksamhet stödja och värna bl.a. Förenta nationernas allmänna deklaration om mänskliga rättigheter.

Riksgälden ska agera för att undvika kränkningar av mänskliga rättigheter.

Internt ska Riksgälden förebygga och förhindra kränkande särbehandling genom systematiskt arbetsmiljöarbete, mångfaldsarbete, könsfördelning, lönesättning och på andra sätt. Varje individ är unik och ska behandlas med respekt.

5 Miljömässigt ansvarstagande

Riksgälden ska bedriva ett miljöarbete som bidrar till ett långsiktigt och hållbart samhälle samtidigt som förtroendet för Riksgälden stärks. Miljöarbetet ska vara integrerat som en naturlig del i Riksgäldens verksamhet och Riksgäldens medarbetare ska vara medvetna om direkt och indirekt miljöpåverkan från den egna verksamheten.

6 Rapportera missförhållanden

Det är viktigt att missförhållanden uppmärksammas, utreds och att nödvändiga åtgärder vidtas. Riksgäldens medarbetare uppmanas därför att rapportera missförhållanden och avvikelser från gällande regler. Den som gör en anmälan ska aldrig utsättas för repressalier och har möjlighet att vara anonym.

Missförhållanden kan rapporteras till närmast ansvarig chef eller till Riksgäldens chefsjurist (kan göras anonymt i chefsjuristens postfack).

Anställda i myndighet har meddelarfrihet. Den är fastslagen i tryckfrihetsförordningen och innebär att det är möjligt att lämna vissa sekretessbelagda uppgifter muntligen för publicering i tryckt skrift, radio eller tv, även om uppgifterna annars inte får lämnas ut. Avgörande är att uppgifterna ska lämnas för offentliggörande.